

АНАЛІЗ ДІЯЛЬНОСТІ ТОРГОВЕЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Лаврик А.О., гр. Б-27м

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **Т.В. Польова**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Основною галуззю, що забезпечує життєві потреби населення є торгівля. Тому, доцільним є аналіз результативності цього виду економічної діяльності за останні роки.

Відповідно до даних Державного комітету статистики України підприємства торгівлі за січень-серпень 2011 року отримали 3580,9 млн грн прибутку (63,7% всіх підприємств одержали прибуток на суму 16950,2 млн грн, а 36,3% – збиток на суму 13369,3 млн грн). Так, торгівля автотранспортом, їх технічне обслуговування і ремонт принесли 278,5 млн грн прибутку; оптова торгівля і посередництво у цій сфері – 3586,9 млн грн прибутку. У сфері роздрібною торгівлі, ремонту побутових виробів та предметів особистого вжитку спостерігався збиток на 284,5 млн грн.

За відповідний період 2010 року було одержано 2801,3 млн грн прибутку: торгівля автомобілями та мотоциклами – 375,5 млн грн прибутку, оптова торгівля – 2874,8 млн грн прибутку; роздрібна торгівля, ремонт побутових виробів і предметів особистого вжитку – 449,0 млн грн збитку. Отже, у динаміці загальний фінансовий результат від торговельної діяльності зріс на 779,6 млн грн, що у відносному виразі становить 27,83%. Зростання загальної суми прибутковості спостерігаємо за рахунок поліпшення ситуації у сфері оптової торгівлі на 712,1 млн грн, а також зменшення збитковості підприємств роздрібною торгівлі на 164,5 млн грн (36,63%). Разом з тим спостерігається зменшення прибутку від торгівлі автомобілями на 97,0 млн грн, що у відносному виразі становить 25,83%.

Порівняно з 2009 роком, коли усі розглянуті вище сфери торговельної діяльності були збитковими, простежується позитивна тенденція щодо результативності роботи підприємств (від 2010 до 2011 років).

Виходячи зі статистичних даних найприбутковішою галуззю торгівлі є оптова. Підприємства цієї сфери діяльності посідають приблизно 65% від загальної кількості прибуткових торговельних підприємств. Така ситуація пов'язана зі змінами у законодавстві, які призвели до ускладнень у роботі малих підприємств та поліпшення умов діяльності середнього та великого бізнесу.

ОЦІНКА РИЗИКУ ОПЕРАЦІЙ ІЗ ЦІННИМИ ПАПЕРАМИ

Лисак М.В., гр. Ф-38

Науковий керівник – асист. **М.В. Костинська**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Становлення і швидкий розвиток фондового ринку в Україні створили необхідні передумови для широкомасштабного й ефективного використання цінних паперів в якості інструментів акумулювання інвестиційних капіталів у виробничій та соціальній сферах.

Ризики, які супроводжують операції з цінними паперами, є об'єктивним, постійно діючим фактором, що пов'язаний з ймовірністю виникнення непередбачуваних фінансових втрат від зміни рівня цін на фондові інструменти.

В практиці сучасного інвестиційного аналізу для оцінки ризику окремих цінних паперів використовують економіко-статистичні, експертні, аналогові методи оцінки. До економіко-статистичних методів, які становлять основу проведення оцінки рівня ризику відносять розрахунок β -коефіцієнта. Він дозволяє оцінити індивідуальний або портфельний систематичний фінансовий ризик по відношенню до рівня ризику фондового ринку в цілому. Цей показник використовується зазвичай для оцінки ризиків інвестування в окремі цінні папери, зокрема акції, та обчислюється співвідношенням коваріації дохідності папера та ринку в цілому до дисперсії дохідності ринку. За економічним змістом β -коефіцієнт показує, наскільки зміниться дохідність фінансового інструменту за зміни очікуваної дохідності ринку на 1%. Для ринку β -коефіцієнт приймається рівним одиниці, а кожна група цінних паперів має індивідуальний β -коефіцієнт, який є індексом їх дохідності відносно середньої дохідності ринку цінних паперів. Чим вище значення β -коефіцієнта цінного папера, тим вищий пов'язаний з ним ризик. Разом з тим вищий ризик означає потенційну можливість отримання вищих доходів. За результатами аналізу цих показників формують портфель цінних паперів, ризик якого теж вимірюється стандартним відхиленням та коефіцієнтом бета.

Таким чином, сучасний фондовий ринок потребує систематичної оцінки ризику інвестицій в цінні папери задля розробки ефективних заходів щодо їх нейтралізації. Для формування оптимальної моделі мінімізації ризику на практиці необхідно оперувати повною інформацією щодо тенденцій розвитку фондового ринку.